

Nikoli nismo povsem sami

V strahu pred boleznijo, katastrofami ali takšnimi in drugačnimi sovražniki so ljudje vedno iskali uteho pri bitjih in najrazličnejših silah, ki so večje in modrejše od njih. Obračali so se na *Nekaj*, kar ima večjo moč, večji vpliv, ki ga niti ni treba vedno razumeti.

V današnjem času ni več modno biti veren. Ne v smislu sledenja ritualom in normam, ki jih predpisujejo različne veroizpovedi. Temu bolj ustreza izraz religioznost, a religiozne prakse ne predstavljajo vere v Univerzalno Dobro. Torej v nekaj ali nekoga, ki vedno najbolje poskrbi za nas, v skladu s tem pa se imamo možnost spremeniti do te mere, da bomo lažje živeli, si znali osmisлити svoj vsakdan in imeli jasnejše cilje. Pogled človeka na samega sebe se v zadnjem času zelo spreminja. Od čiste ujetosti v sistem, kar predstavlja strogo sledenje zapovedanim normam, ki so jih od posameznika zahtevali religiozni aparat, državni aparat in družbeni sistem, pa vse do današnjega časa, ko si ljudje ne želimo pripadati nobenemu sistemu ter se navidezno borimo proti sledenju komur koli. Ampak ravno ta odmik od nečesa, kar je večje od nas, nas istočasno napolnjuje s strahom, dvomom. Posledično nimamo občutka trdnosti in pokončnosti znotraj sebe. Ker smo to notranjo varnost izgubili ravno s tem, ko smo se odpovedali biti verni, smo postali lahka tarča sistemov, ki od človeka zahtevajo konformnost, sledenje pravilom, ki so si lahko tudi nasprotujoča, večkrat tudi iracionalna. Za lažen občutek varnosti smo pripravljeni narediti marsikaj: se odpovedati svobodni volji, osebni nedotakljivosti, izpostavljenosti in marsikdo tudi osebni dostojanstvu. Skoraj ne moremo verjeti, da je človekov pogum in zaupanje vase na tako veliki preizkušnji. Z vzbujanjem strahu, prikazovanjem nevarnosti, ki nam preti za vsakim vogalom, ter z resničnimi in namišljenimi sovražniki, ki nas obdajajo, se da od večine ljudi iztisniti še zadnji evro, še zadnji poskus zaupanja v svoje izkušnje, svoj razum, svojo vero v Univerzalno Dobro. In vse bi podarili drugemu samo zato, ker nam obljublja lažen občutek varnosti. Zakaj se nam to dogaja?

V naših življenjih ni naključij in tudi v zdajšnjem času se nam ne dogaja nič nenavadnega. Na preizkušnji je naše zaupanje tako sebi, svoji intuiciji kot veri v Univerzalno Dobro, kjer se vsakemu od nas dogaja točno tisto, kar potrebujemo, da bomo osebno zrasli in se imeli priložnost naučiti nečesa novega, si osmisлити svoj vsakdan ter tudi pridobiti izkušnje moči, strahu in manipulacije na eni strani in ljubezni in zaupanja na drugi strani.

FOTO: SPLET

Vera v Univerzalno Dobro

Vsak od nas je dober človek, ki se trudi delati dobro po svojih najboljših močeh. Zlo pa je odraz notranje bolečine, ki se lahko kaže na različne načine – z agresijo, manipulacijo, sprenevedanjem, potvarjanjem in ponarejanjem, pritiskom in izsiljevanjem drugih, pretirano lakomnostjo, sebičnostjo in egocentričnostjo. Koliko ljudi je zavestno takšnih? Veliko jih takšnih postane, ker se trudijo zaščititi pred resnično ali le njim samim znano nevarnostjo. Ko nam zaradi strahu postaja vedno več ljudi nevarnih, vedno več dogodkov sumljivih, takrat je čas za vprašanje, kje smo izgubili svojo Vero. Vero v dobro drugega in predvsem vero v Univerzalno Dobro (lahko tudi v Boga), ki skrbi za to, da je vsak od nas vedno ob pravem času na pravem mestu. Da smo tam, kjer lahko od dane situacije pridobimo največ zase. In to brez vrednotenja tega, ali smo si nekaj zaslužili, ker smo živeli na zapovedan način.

Tisto največ zase pa je spoznanje, da vsi ne potrebujemo nujno bogastva, velike hiše, počitniške hišice ob morju, številčne družine, slave in drugih dobrin. Nekdo od nas potrebuje izkušnjo, da nam drugi pristopi na pomoč, ko ga za to iskreno prosimo. Drugi potrebuje izkušnjo, da njegovo telo prenese še hujšo bolezen, spet tretji potrebuje izkušnjo, da lahko preživi in najde srečo, tudi če ga ljubljena oseba zapusti. Vsak od nas potrebuje drugačne izkušnje, drugačna Spoznanja. Zato so naša življenja različna, čeprav imamo večinoma vsi tudi boleče preizkušnje. Vera v Univerzalno Dobro, ki poskrbi, da smo vedno ob pravem času na pravem mestu, celo takrat, ko tega mogoče še nismo spoznali, nam pomaga, da ohranjamo mirnost in zaupanje v dobroto in ljubezen tudi v časih, ki niso enostavni.

Dr. Sabina Jurič Šenk, psihologinja